

på Jouhkola.

Med vänskap och sann högaktning är jag städse

Din
tillgifne broder och tjänare
S. H. Antell

Kuopio den 6 April 1866.

10 **579** T. S. THILÉN – J. V. SNELLMAN 6.IV 1866
HUB, JVS handskriftssamling

S:t Mickel den 6:te April 1866

Högtärade Broder.

Jag har alltid varit och är af den, i min broders mig nu just
tillhandakomna skrifvelse, uttalade åsigt, att det förmyndareskap, som
Styrelsen genom Guvernör, utöfvar öfver bonden i hans enskilda
hushållning, åstadkommer lättja och håglöshet samt leder till Statens
20 ruin. Ovedersägligt är derföre, att en reform häri är af nöden, men huru
och när skall denna ske? Kanske nämnde reform skulle låtit nu
genomföra sig, om K<ejserliga> Senaten skulle förliden höst stadgat som
princip: inga lån mera till brödföda hända hvad som helst. Visserligen
skulle några hundra lägenhets innehafvare kanske gått från sina
hemman, möjligen äfven några hundra personer svultit ihjel, men
principen skulle hafva varit stadgad, och exemplet verkande, och ehuru
åtgärden varit hård, så skulle jag med glädje emottagit den ej allenast
såsom en början till ett bättre system, utan äfven af den orsak, att jag,
en fiende af allas lån, skulle sluppit det obehagliga att, tvärtemot mina
30 principer, förorda sådana,

Då nu ofvannämnde åtgärd ej emanerade eller ej kunde emanera, så
äro vi på samma punkt ungefärligen som förr, samt Guvernören
fullkomligt ansvarig för hvad som händer, och ifall någon gammal
käring dör af ålderdomssvagheter eller en fyllhund super sig ihjel och det
roar någon, att i tidningarne anonsera deras död vara en följd af svält,
så gör man Guvernören genast en förfrågan om förhållandet, samt
kanske skulle döma honom till hängning, om någon lätting verkeligen
skulle svälta ihjel. Under sådana förhållandet, och då folket, som
genom styrelsens öfverdrifna omsörg under en lång följd af år glömt
40 tanken att spara på egna tillgångar för kommande missväxtår, men
deremot vant sig att anse kronans penningepåse bottenlös samt
spannmålen i kronomagasinerna för sin enskilda egendom, då ett
sådant folk drabbats af flere års missväxt samt dertill lider af allmänt
rådande svår penningebrist, så torde för en Guvernör, hvilken såsom
jag på ort och ställe hört förfärliga jemmerrop om brödbrist, ej återstå
annat än, sedan prutning skett, hemställa förhållandet till Senaten och
det så mycket mera som Länets skuld till kronan ej är stor. Men säkert
är det, att ifall vi i år få god skörd, hvilket vi hoppas, så skall länet efter
ett år vara sin skuld till kronan qvitt, och inga lån till brödföda mera
50 ifrågakomma.

Hvad åter den till utlåning begärda summan beträffar så är den
visserligen stor, men betänk min broder den saken att vi föda tusen-
detals tiggare ifrån Kuopio och Uleåborgs län, hvilka kringströfva
länet, och ändock tror jag ej att dessa län, hvarest fås mycket korn,
finno större missväxt än S:t Mickels, der rågen efter verkställd trösk-

ning befanns slå totalt felt – och rågen är ändock vårt hufvudsakliga sädesslag – samt äfven kornet och hafran i flere socknar gaf vida mindre äring än man hoppats. Jag tror till och med att Uleåborgs län fick bättre årsväxt än vi. Skulle vi ej hafva och haft ett sådant öfverlopp af fremmande tiggare, så skulle de begärda lånen ej stigit till hälften af det belopp som nu, detta är kommunernas egen mening; äfven har jag försökt så mycket som möjligt qvarhålla de fattiga inom egen kommun. Hvad den solidariska ansvarigheten beträffar, så anser jag den medföra det goda att kommunen lär sig att sköta sina egna angelägenheter och således uppväcka kommunal anda. Att lån ej begäres af den icke behöfvade är säkert, ty han fruktar för återbetalningens ofördelaktighet, efter det nu gällande systemets införande, och då borgen verifiseras af en vald bestyrelse, så torde flere verkligt behöfvande komma i åtnjutande af lån än om verifiseringen skulle öfverlemnas åt länsman, som har utsökningar på nästan de fleste mindre bemedlade, och således af fruktan för ansvar, skulle antaga bra få borgesmäns vederhäftighet. Att lånet måste fördelas på flere händer är naturligt, ty en sådan brist som nu har knappt nog i mannaminne existerat i länet, iflere byar af Pieksämäki socken finnes knappt någon gård, som slår sig igenom med egna resurser, och socknarne i vestra delen af länet, hvilka aldrig behöft hjälp äro nu blottställda,

Som jag omnämnde är kornet ojemnt groende och således otjenligt till utsäde. Rågen i Heinola magasin kan i *nödfall* begagnas till utsäde. Öfver rågen i Nyslotts magasin har jag redan uttalat min förkastelse-dom och vidhåller min tanke, att den med möda bibehåller sin grobarhet öfver sommaren. Om förutses kan på sommaren att utsäde ej behöfves, men brödföda saknas till exempel i Kuopio vore bäst att disponera den.

Jag hade bref i dag från Hackman, deri han underrättar mig att han uppbjuder all sin förmåga att till Nyslott leverera före öppet vatten 1 000 mattor mjöl, men att det, i anseende till det häftigt påkomna menföret, kanske blifver svårt att anskaffa förbönder; 300 mattor äro afsända. Jag bad honom leverera på den utsatta tiden åtminstone 600 mattor. Att jag endast per telegraf kunde afsluta aftal kan Du finna, då svaret genast skulle gifvas, och ifall jag äfven med stafett sändt kontraktet, så hade han ju på dessa två dagar som dertill åtgått kunnat åtra sig. Befria oss så snart som möjligt ifrån ryska silfret och kopparn; kassakistan håller på att springa och jag fruktar för hvalfvets instörtade.

Jag hemställte idag om fattigarbeten; var öfvertygad om att med medlen hushållas.

Jemte det jag beder Dig emottaga den försäkran att jag ansåg mig, i frågan om brödföda, ej kunna annorlunda handla och att jag ifrågan om kronans kassa liknar min broder, hvilket mina antecedentia vid regimentet bevisa, har jag äran förblifva med all högaktning och vänskap.

min högtärade broders
T. S. Thilén

P. S. Förlåt allt slarf, men tiden är kort.